Wybrane aspekty pracy elektrycznych i magnetycznych separatorów odchylających

Streszczenie. Statyczne pola: elektryczne i magnetyczne znajdują zastosowania (miedzy innymi) w procesach technologicznych. Jednym z nich jest separacja i filtracja. Separacja eklektyczna jest procesem, w którym dwie lub więcej faz stałych różniących się właściwościami elektrycznymi, są rozdzielane siłami pola elektrycznego. Separacja magnetyczna jest procesem, w którym dwie lub więcej faz różniących się właściwościami magnetycznymi są rozdzielane siłami pola magnetycznego. Separatory odchylające charakteryzują się ciągłością pracy, a naelektryzowane ziarna lub ziarna o określonych właściwościach magnetycznych odchylane są odpowiednio siłami pola elektrycznego lub magnetycznego.

Abstract. Static electric and magnetic fields – among the others – are used in technological processes. In the electrotechnology field important role has electric and magnetic separation and filtration. Electric separation is a process where two or more solid phases, with different value of electric charge are separated with the force of the electric field. Magnetic separation is a process of separation two or more solid phases which differ with the magnetic properties. The deflecting separators are the devices that are characterizing with the continuous work, where the charged particle or the magnetic particles (magnetic fraction of slurry) are deflected by the electric or magnetic field force. Selected aspects of work of the electric and magnetic deflecting separators

Słowa kluczowe: separacja, pole elektryczne, pole magnetyczne, separatory odchylające. Keywords: separation, electric field, magnetic field, deflecting separators

Wstęp

Procesów separacji elektrycznej i magnetycznej nie można zastosować jako głównej operacji wzbogacania, nie można jednak przecenić ich roli w realizacji bardziej finezyjnych zadań przeróbki różnych surowców. Można tu wymienić usuwanie niewielkich - często na granicy śladowych zawartości niepożądanych składników. Bardzo duże pole zastosowań tych operacji wiąże się z utylizacją różnych, nie tylko mineralnych, materiałów odpadowych. Podstawa takiego rodzaju zastosowań jest fakt znacznego zróżnicowania właściwości elektrycznych i magnetycznych składników materiałów, a warunkami dalsze rozwijanie omawianych operacji w kierunku zwiększenia natężenia pól elektrycznych i magnetycznych działających w strefach rozdziału odnośnych urządzeń - z jego lokalnym zróżnicowaniem, np. w separatorach poligradienowych - powiększanie efektywności energetycznej urządzeń (np. separatory z uzwojeniem nadprzewodzącym). Wszystkie te zadania są już realizowane i stopniowo wdrażane w praktyce przemysłowej [1].

Spośród wielu rozwiązań separatorów, autor przedmiotem rozważań niniejszego artykułu uczynił odchylające (ang: *deflecting*) separatory wykorzystujące siły pola elektrycznego i magnetycznego do rozdziału zróżnicowanych pod względem stosownych właściwości frakcji. Wskazana zostanie specyfika separatorów odchylających, w których obserwuje się dynamiczne działania pól zarówno elektrycznego i magnetycznego.

Separatory odchylające

Separatory odchylające są jedną z odmian konstrukcyjnych separatorów, w których ziarna znajdujące się w strefie rozdziału zmieniają trajektorię ruchu pod wpływem siły pola elektrycznego lub magnetycznego tworząc produkty separacji: odpowiednio koncentrat lub odpady. Działanie obu wymienionych sił na ziarna objawia się przez ich odchylenie od pionowo przepływającej strugi. O wielkości odchylenia decydują siły operujące w strefie rozdziału ziaren. Na rysunku 1 przedstawiono ideę odchylania ziaren. Zaznaczono na nim siły odchylające ziarna (odpowiednio: F_{el} i F_{magn}) od pionowo przepływającej strugi ziaren pod wpływem siły grawitacji (g).

Proces separacji elektrycznej odbywa się w dwóch etapach: etap pierwszy to selektrywna elektryzacja ziaren, etap drugi to ruch strugi w polu elektrycznym separatora, w wyniku czego następuje rozdział uprzednio naelektryzowanych ziaren, których ładunki różnią się znakiem lub wartością (rysunek 2a). W magnetycznym separatorze odchylającym trajektorie ziaren o określonych właściwościach magnetycznych (podatności magnetycznej) zmieniają się pod wpływem niejednorodnego pola magnetycznego (rysunek 2b).

Rys. 1. Odchylanie ziaren w elektrycznym i magnetycznym separatorze deflekcyjnym

Rys. 2. Idea działania separatorów odchylających: a) elektrycznego, b) magnetycznego

• →

Równanie sił działających na cząstki znajdujące się w strefach rozdziału separatorów odchylających zapisuje się w postaci [2]:

(1)
$$m\frac{dv}{dt} = \sum \vec{F}$$

gdzie : $\sum \vec{F}$ – suma wszystkich sił, które działają na ziarno, *m* [g] - masa ziarna.

Poniżej autor zestawił podstawowe zależności określające główne siły działające w procesie separacji:

 $\begin{array}{ll} (2) & \vec{F}_{el} = Q \cdot \vec{E} & - \text{sika elektroforezy} \\ (3) & \vec{F}_{magn} = \chi V grad \left(\frac{1}{2} \overrightarrow{H} \cdot \overrightarrow{B}\right) & - \text{sika pola} \\ (4) & \vec{F}_{gr} = m \cdot \vec{g} & - \text{sika grawitacji} \\ (5) & \vec{F}_{dyn} = 6\pi\eta \vec{v} & - \text{sika dynamicznego} \\ \end{array}$

Analiza zależności (2) i (3) pokazuje specyfikę działania obu typów separatorów: skuteczność separacji elektrycznej zależy głównie od wartości ładunku Q, który ziarno może uzyskać w procesie elektryzacji i wartości natężenia pola elektrycznego \vec{E} , zaś o skuteczności separacji magnetycznej decyduje (oprócz właściwości magnetycznych ziaren: ich podatności magnetycznej χ) niejednorodność pola magnetycznego.

Odchylające separatory elektrostatyczne

Elektryzowanie ziaren i rezultaty badań

Jak zaznaczono wyżej, specyfiką działa elektrostatycznych separatorów odchylających jest obecność ładunku elektrycznego na ziarnach rozdzielanej mieszaniny. Optymalny przypadek to ziarna mieszaniny naelektryzowane ładunkiem o przeciwnych znakach i do możliwie największej wartości.

Spośród wielu znanych metod elektryzowania ziaren (w polu ulotu, przez indukcję), autor rozważa elektryzowanie przez tarcie (efekt tryboelektryczny). Ziarna rozdzielanej mieszaniny trąc o odpowiednio dobrane podłoże, elektryzują się. Wartość i znak ładunku zależy od wielu czynników, z których istotne są m.in. różnice w wartościach prac wyjść, siła docisku podczas tarcia. Autor w prowadzonych przez siebie eksperymentach wykorzystał do elektryzowania cyklon (rysunek 3). Zastosowanie cyklonu w procesie tryboelektryzacji pozwala na intensyfikację kontaktu ziaren z powierzchnią elektryzatora (np. z metalem, z którego zbudowany jest cyklon) a tym samym uzyskiwanie ładunków o znacznej wartości [3].

Rys. 3. Zasada działania cyklonu:

1 – króciec wlotowy, 2 – część cylindryczna (płaszcz cyklonu), 3 – rura wylotowa (komin cyklonu), 4 – część stożkowa, 5 – mieszanina gazu transportującego i ziaren, 6 – ziarna naelektryzowane, 7 – gaz transportujący

Naelektryzowane w cyklonie różnoimiennie lub ze znaczną różnicą wartości ładunków ziarna w komorze separatora zostają odchylane siłą elektroforezy stosownie do znaku i wartości nabytego ładunku bądź to do elektrody dodatniej, bądź ujemnej. Rysunek 4 pokazuje stanowisko do badań ruchu strugi w separatorze odchylającym.

Rys. 4. Stanowisko do badań ruchu strugi ziaren w polu elektrycznym separatora odchylającego:

1 – elektryzator (cyklon), 2 – komora separatora (obszar pola elektrycznego), 3 – elektrody płasko – równoległe, 4 – odbieralnik, 5 – zbiornik ziaren, 6 – podajnik, 7 – przewód transportujący, 8 – wylot powietrza z cyklonu

a)

b)

Na rysunku 5a pokazano rezultaty elektryzowania ziaren węgla w zależności od prędkości wlotowej do cyklonu [3], zaś rysunek 5b obrazuje rozkład masy ziaren w przegrodach odbieralnika separatora. Parametrem jest odległość odbieralnika *y* od wylotu cyklonu [4].

Rys. 5. Zależność ładunku jednostkowego ziaren węgla Q od prędkości wlotowej do cyklonu v_{wlot} (a) [3], rozkład masy ziaren γ w odbieralniku dla E = 3 kV/cm; uziarnienia d = 0,1- 0,2 mm, prędkości wlotowej do cyklonu v_{wlot} = 3,0 m/s (b) [4]

Odchylające separatory magnetyczne

ldea działania i rezultaty obliczeń

ldeę działania magnetycznych separatorów odchylających pokazano na rysunku 2b. Zaznaczono na nim cząstki para- i diamagnetyczne, które w niejednorodnym polu magnetycznym będą odchylane w kierunku większej, lub mniejszej niejednorodności pola magnetycznego.

Analiza zależności (3) zapisanej dla ziarna w kształcie kuli w postaci:

(6)
$$F_{m\xi} = V_p \cdot \mu_0 \cdot M^* \cdot \nabla_{\xi} H$$

gdzie: $M^* = H_0 \frac{9(\chi_p - \chi_f)}{(3 + \chi_p)(3 + \chi_f)}$ - względna magnetyzacja między zieroznie z fluidom w którym to zieroz się zpejdują

między ziarnami a fluidem, w którym te ziarna się znajdują, [A·m⁻¹]; H_0 - natężenie pola magnetycznego, [A·m⁻¹]; χ - objętościowa podatność magnetyczna odpowiednio: ziarna i fluidu, [-], V_p – objętość ziarna, wskazuje, że dla skutecznego działania magnetostatycznego separatora odchylającego niezbędne jest spełnienie warunku:

(7)
$$\nabla_{\xi} H \neq 0$$

co oznacza, że pole magnetyczne w przestrzeni rozdziału ziaren (ζ) musi być silnie niejednorodne (zarówno V_p jak i M^* w zależności (6) mają wartości dodatnie).

Do rozdziału mieszaniny składników o zróżnicowanych właściwościach magnetycznych (podatność magnetyczna χ) siłami pola magnetycznego, dobiera się różnego rodzaju konstrukcje separatorów w zależności głównie od właściwości magnetycznych separowanego medium. Przedmiotem rozważań dalszej części artykułu jest wysokogradientowy separator odchylający (OGMS - Open Gradient Magnetic Separator). Schemat jednego z możliwych rozwiązań konstrukcyjnych tego typu separatora przedstawia rysunek 6 [5]. Cewki uzwojenia elektromagnesu o kształcie prostokątnym lub owalnym (1) zasilane są ze źródła prądu stałego prądem o określonej gęstości w sposób przeciwsobny. Uzwojenie umieszczone jest na konstrukcji nośnej (2) wykonanej z materiału niemagnetycznego, które przeciwdziała siłom elektrodynamicznym pochodzącym od prądu cewek.

Rys. 6. Jedno z możliwych rozwiązań konstrukcyjnych elektromagnetycznego separatora odchylającego (opis oznaczeń w tekście)

Przyjęto, że odstęp pomiędzy osiami uzwojenia wynosi 2τ . W odległości "*i*" od uzwojenia, wymaganej względami izolacji (np. cieplnej w przypadku uzwojenia nadprzewodzącego), umieszczony jest kanał separacyjny (3), którego szerokość wynosi $K = h_k - i$. Główne wymiary kanału, które decydują o wydajności separacji to głębokość "*w*" i wysokość "*L*". Separowana mieszanina wprowadzana jest do kanału i przepływa przez niego ze stała prędkością "*v*". Zakłada się jej laminarny przepływ w strefie separacji. Na wyjściu kanału znajduje się przegroda w odległości d_k od uzwojenia, która rozdziela mieszaninę na produkty separacji: koncentrat i odpady.

Często spotykane konstrukcje magnetycznych separatorów bazują na elektromagnesach, w których uzwojeniem są solenoidy pracujące w układzie kwadrupolowym. Dla wyznaczenia rozkładu pola magnetycznego w takich uzwojeniach i wokół nich, uzwojenie elektromagnesu dzieli się na elementarne pętle prądowe. Pole magnetyczne wzbudzane przez całe uzwojenie jest sumą pól wzbudzanych przez poszczególne pętle elementarne. Obliczenia pola całkowitego dokonuje się numerycznie. Opisaną sytuację przedstawia rysunek 7, na którym przedstawiono szkic sytuacyjny rozmieszczenia uzwojeń i oznaczono wymiary cewek. Przyjęto do obliczeń cylindryczny układ współrzędnych [6].

Rys. 7. Gabaryty uzwojenia i oznaczenia niezbędne do numerycznego wyznaczenia rozkładu pola magnetycznego w przestrzeni roboczej separatora

Punktem wyjścia do obliczeń jest zależność natężenia pola magnetycznego \vec{H} od wektorowego potencjału magnetycznego \vec{A} w postaci: $d\vec{H} = \nabla \times d\vec{A}$. Wektorowy potencjał magnetyczny dla pojedynczej pętli elementarnej, przez którą przepływa prąd o gęstości \vec{J} określony jest zależnością:

(8)
$$d\vec{A}(r,z) = \frac{1}{4\pi} \int \frac{\vec{J}dV}{R}$$

gdzie R jest odległością punktu P(r,z) w obszarze separatora od pętli elementarnej (wg oznaczeń przedstawionych na rysunku 7), a dV jest objętością pętli.

Po wykonaniu niezbędnych obliczeń i przekształceń, składowe pola magnetycznego, w walcowym układzie współrzędnych, wynoszą odpowiednio: [6]

(9)
$$dH_r = \frac{J \, da \, db \, (z-b)}{2 \pi r \sqrt{(a+r)^2 + (z-b)^2}} \left\{ -K(k^2) + \frac{a^2 + r^2 - (z-b)^2}{(a-r)^2 + (z-b)^2} E(k^2) \right\}$$

(10)
$$dH_z = \frac{J \, da \, db}{2\pi r \sqrt{(a+r)^2 + (z-b)^2}} \left\{ -K(k^2) + \frac{a^2 - r^2 - (z-b)^2}{(a-r)^2 + (z-b)^2} E(k^2) \right\}$$

gdzie: $K(k^2)$ i $E(k^2)$ są całkami zupełnymi eliptycznymi odpowiednio pierwszego i drugiego rodzaju, natomiast $k^{2} = 4ar/(a+r)^{2} + (z-b)^{2}$.

Składowe nateżenia pola magnetycznego H_r i H_z można następnie znaleźć poprzez całkowanie zależności (9 i 10) po całym polu przekroju uzwojeń.

Pole magnetyczne jest symetryczne względem osi, tak więc w dalszej analizie rozkładu pola można ograniczyć się do pierwszej ćwiartki układu przedstawionego na rysunku 7.

Dla danej gęstości prądu \vec{J} jednorodnej w całym przekroju uzwojenia, pole magnetyczne (tj. składowe H_r i H_z oraz $H = \sqrt{H_r^2 + H_z^2}$) zależy tylko od położenia punktu P(r,z) i kształtu uzwojenia. Dla porównania różnych kształtów uzwojenia, wprowadza się względne współrzędne: $\rho = r/a_1$, $\xi = z/a_1$ (a_1 jest wewnętrznym promieniem uzwojenia), natomiast geometrię uzwojenia opisuje się parametrami: $\alpha = a_2/a_1$, $\beta_1 = b_1/a_1$ oraz $\beta_2 = b_2/a_1$. Następnie poprzez podstawienie do wzorów (9 i 10) tych oznaczeń, otrzymuje się zależności:

(11)
$$H_r = Ja_1 F_r(\rho, \xi, \alpha, \beta_1, \beta_2)$$

(12)
$$H_z = Ja_1 F_z(\rho, \xi, \alpha, \beta_1, \beta_2)$$

(13)
$$H = Ja_{1}F(\rho,\xi,\alpha,\beta_{1},\beta_{2})$$

(13) $H = Ja_1 F(\rho, \zeta, \alpha, \beta_1, \beta_2)$ gdzie: F_r , F_z i $F = \sqrt{F_r^2 + F_z^2}$ są funkcjami tylko ρ , ζ , α , β_I i

Oznacza to, że w układzie cylindrycznym, dla takich samych kształtów, lecz różnych wymiarów, wartości pola magnetycznego w odpowiadających sobie pozycjach są proporcjonalne do wielkości Ja₁.

Zdolność separatora do ekstrakcji cząstek magnetycznych zależy - w ogólności - od gęstości siły pola magnetycznego. Dla rozpatrywanej konfiguracji uzwojenia, wartość składowej promieniowej gęstości siły magnetycznej, która odgrywa istotną rolę w procesie odchylania cząstek w przestrzeni separatora, zapisuje się w postaci:

(14)
$$\left|\vec{f}\right| = \left| \left(\frac{\partial}{\partial_r}\right) \left(\frac{1}{2}\right) HB_0 \right|$$

lub z wykorzystaniem wprowadzonych wyżej oznaczeń:

(14a)
$$|f_r| = \mu_0 J^2 a_1 G(\rho, \xi, \alpha, \beta_1, \beta_2)$$

gdzie: $G = \left| F \left(\frac{\partial}{\partial r} \right) F \right|$

W [6] prezentowane są rezultaty obliczeń rozkładu pola magnetycznego w przestrzeni separatora w oparciu o zależność (14a). Na ich podstawie stwierdzono, że gabaryty uzwojenia, które wzbudzają pole magnetyczne o dużej niejednorodności, określone są następującymi związkami:

(15)
$$\begin{aligned} \alpha &= a_2/a_1 = 1.37\\ \beta_1 &= b_1/a_1 = 0.25\\ \beta_2 &= b_2/a_1 = 0.62 \end{aligned}$$

Wskazuja one, że optymalna konfiguracja uzwojenia to kwadrat. Dla tak dobranych gabarytów uzwojenia i dla założonej równomiernej gęstości prądu w uzwojeniu: J = 1.61.10⁸ Am⁻² wykonano obliczenia numeryczne rozkładu pola magnetycznego i gęstości siły magnetycznej w przestrzeni roboczej separatora. Rezultaty przeprowadzonych obliczeń prezentowane są w postaci graficznej w [7].

Wnioski

W artykule wskazano, że zarówno statyczne pole elektryczne jak i magnetyczne znajdują praktyczne zastosowanie w inżynierii mineralnej (przeróbce kopalin).

Specyfika separacji elektrycznej sprowadza się do selektywnego naelektryzowania ziaren rozdzielanej mieszaniny. Autor wykorzystał w tym celu efekt elektryzowania przez tarcie. Użyty jako elektryzator cyklon gwarantuje uzyskiwanie znacznych wartości ładunków, co wykazały badania eksperymentalne. Znak ładunku zależy od materiału, z którego wykonany jest cyklon. Negatywne strony elektryzowania w cyklonie to: konieczność równomiernego wypływu naelektryzowanych ziaren z cyklonu w obszar działania pola elektrycznego i stosowanie wąskich klas ziarnowych.

W procesie separacji magnetycznej konieczne jest wzbudzanie w znacznym obszarze separacji silnie niejednorodnego pola magnetycznego. W separatorze odchylającym niejednorodność tę uzyskuje się poprzez dobór kształtu uzwojeń, ich gabarytów i wzajemnego usytuowania. Przedstawione w niniejszej pracy zależności analityczne opisują rozkład pola magnetycznego i gęstości siły magnetycznej uzależniając je od podstawowych parametrów uzwojenia. Uwzględniono także gęstość prądu zasilania uzwojenia.

Autor: prof.nz. AGH, dr hab. inż. Antoni Cieśla, Akademia Górniczo - Hutnicza, Katedra Elektrotechniki i Elektroenergetyki, al. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków, E-mail: aciesla@agh.edu.pl

LITERATURA

- [1] Sztaba K.: Inżynieria mineralna, Journal of the Polish Mineral Engineering Society, styczeń – czerwiec 2000, pp. 3 – 10.
- [2] TAO Daniel, FAN Mao-ming JIANG Xin-kai: Dry coal fly ash cleaning using rotor triboelectrostatic separator, Mining Science and Technology 19 (2009), pp. 642 - 647.
- [3] Cieśla A.: Tryboelektryzacja ziaren w cyklonie. Analiza wpływu wybranych czynników, PRZEGLĄD ELEKTROTECHNICZNY, ISSN 0033-2097, 2015 R. 91 nr 12, s. 65-68.
- Cieśla A.: Badania eksperymentalne ruchu strugi naelektryzo-[4] wanych ziaren w polu elektrycznym separatora odchylającego, PRZEGLĄD ELEKTROTECHNICZNY, ISSN 0033-2097, R. 89, Nr. 12/2013, pp. 215 – 218
- [5] Kopp J.: The physics of "Falling Curtain" dry magnetic separation, International Journal of Mineral Processing, 10 (1983) pp. 297 - 308
- Gerber R., Watmough M. H.: A design of a superconducting split - coil open gradient magnetic separator IEEE Transactions on

Magnetics, Vol. Mag.-21, No. 5, September 1985, pp. 2053 -2055.

Cieśla A.: Oddziaływanie statycznego pola magnetycznego [7] naparamagnetyczne cząstki w magnetycznym separatorze odchylającym, Materiały konferencyjne XXVII IC SPETO, 2004, pp. 21- 24

5